

Tab. Saa vel af Hensyn til den i og for sig utilstrækkelige Løn, som Jordemødrene have i Forvejen, som ogsaa af Hensyn til de forøgede Forpligtelser, der ere paalagte dem, kunde jeg ønske, at man havde taget deres Andragende til Følge. Det forekommer mig ikke, at den Anmodning, der er stillet i deres Andragende, er for vidtgaående. Jeg vilde for mit Vedkommende ganske kunne gaa med dertil; men i alt Fald vil jeg bede det høje Ting at søge at komme Andragernes Anmodning en væsentlig Del nærmere, end dette Lovforslag tilsigter, og jeg vil henstille til det Udvalg, der eventuelt vil blive nedsat, at tage Sagen under nøje Overvejelse og se at komme saa vidt som muligt med at imødetomme Andragerne, al den Stund deres Gerning er af overordentlig Betydning for Samsundet og man efter min Formening ikke kan forbyde at stille disse Folk paa saa lavt et Lønningstrin, som de staa paa for Djeblisset.

Justitsministeren (Melleman):

Over for det af den sidste ærede Taler udtalte skal jeg indskrænke mig til at sige, at dersom han kan skaffe Jordemødrene højere Løn, bedre Vilkaar, end dette Lovforslag gaar ud paa, skal jeg ikke have det mindste derimod, jeg vil tværtimod understøtte denne Bestræbelse. Naar jeg har indskrænket Forhøjelsen til det, som her er foreslaaet, er det naturligvis, fordi jeg tror, at det ikke er muligt at sætte mere igennem, og hvad der i saa Henseende navnlig har paavirket mig, ere jo de kolige eller jeg kan gerne sige mere end kolige Udtalelser, som ere faldne i Amtsraadene rundt omkring i Landet i Anledning af dette Spørgsmaal. Jeg indrømmer, at Jordemødrene kunne trænge til en Lønningssforhøjelse, som maaste bør være større end den foreslaaede, og, som sagt, kan det lykkes at føre mere igennem, imod hvad jeg har troet, skal der fra min Side ikke være noget i Vejen for at gaa ind derpaa. Det, der taler for at forhøje deres Løn, er jo væsentlig anført i Bemærkningerne til Lovforslaget og for en stor Del gentaget af den sidste ærede Taler. Det er de større Fordringer, der stilles til Jordemødrene; det er for det første det, at man nu forlanger noget mere Arbejde af dem end i gamle Dage, og dernæst det, at der kræves af dem en meget stor Rentlighed med deres Person og deres Klæder, idet jo alle de nyere Erfaringer have vist, at den Sygdom, hvis Forplantelse gennem Jordemoderen navnlig er farlig, nemlig Barselseberen, saa overordentlig let forplantes baade fra deres Hænder og fra deres Klæder. Derfor er jo den egentlige

Hemmelighed ved den nyere antiseptiske Metode den: tidlig og sildig, først og fremmest den størst mulige Rentlighed, vask sig, vask sine Klæder og ikke bruge Haandklæder, Lagener eller lignende, uden at de ere omhyggelig vaskede — og det er vist ogjaa hovedsagelig de Midler, hvorved det er lykkedes at bekæmpe denne Sygdom, saaledes at den jo nu er langt sjældnere, end den var i tidligere Tider. Dertil kommer ogjaa, som antydet af den sidste ærede Taler, at det er jo ikke ønskeligt — det kan jo ikke ligefrem forbydes Jordemødrene, thi hvad der er absolut nødvendigt, maa de naturligvis have Lov at forrette — at de beskæftige sig for meget med haardt Arbejde, navnlig saadanne Arbejder, som medføre, at der kommer Kevner og Ridser i deres Hænder, idet nemlig alle saadanne Kevner og Ridser i Hænderne let kunne blive Opholdssteder for det smittebringende Element ved Barselseberen. Jeg ved for øvrigt ikke, om det er Baciller, hvorved Smitten fremkommer, men det er en Kendsgerning, at selv i en ubetydelig Kevne i Haanden kan der findes Stof til denne Sygdoms Forplantelse, og derfor er det i ethvert Tilfælde af den Grund ønskeligt — man kan naturligvis ikke befale det — at en Jordemoder afholder sig fra alt for haardt Arbejde, og at altsaa, hvis hendes Forhold medføre, at hun maa have saadant Arbejde udført i sit Hus, hun da kan holde et Tjenestehende dertil. Dertil kommer jo ogsaa — i ethvert Tilfælde paa Landet — en anden Grund, hvorfor det er nødvendigt for Jordemødrene at holde Tjenestehende, nemlig at der maa være nogen, der kan modtage Bæsked. Dersom hun altsaa ikke er gift, hvis hun f. Eks. er Enke, eller hvis Manden har Arbejde, som medfører, at han er borte fra Huset, er det omtrent nødvendigt eller i alle Tilfælde af Hensyn til det Publikum, som søger hende, overmaade ønskeligt, at hun kan holde et Tjenestehende, som kan modtage Bæsked i hendes Fraværelse. Det Forslag, her er stillet, gaar jo altsaa, som det vil ses, først ud paa at forøge hendes faste Løn noget. Det er ikke meget — det er jo navnlig ved Udsigten til Alderstillaag, at Lønnen bliver noget bedre end nu. Den foreslaas jo kun forhøjet fra 100—120 til 130—160 Kr., men ja er der denne Udsigt eller rettere denne Ret til efter 10 Aars Tjeneste at faa et Tillaag paa 40 Kr. og efter 15 Aars Tjeneste yderligere 80 Kr., saaledes at den faste Løn kan komme op paa 240 Kr. — Der foreslaas dernæst en Forhøjelse af den takstmæssige Betaling. Hvorvidt den kan siges at bringe Lønnen op til omtrent samme